

# MIKE LOUWMAN

## ERVARING

- Eerstegraadsbevoegdheid gehaald voor het vak Nederlands bij de masteropleiding Educatie en Communicatie (UU)
- Vijf jaar ervaring als Nederlands docent in het voortgezet onderwijs, waarvan 3½ jaar op RSG Pantarijn in Wageningen
- Bijlessen gegeven via StudentDocent
- Lesmateriaal ontwikkeld voor het vak Nederlands via De Digitale Klas
- Een jaar lesassistent geweest bij Sint Vituscollege
- Een werkgroep gedoceerd aan de UU
- Twee jaar lang eindexamentrainer geweest via Nationale Examentraining
- Twee jaar lang studentassistent geweest bij de UU

## LATER ALS IK GROOT BEN

Wat wil je worden als je groot bent? Toen Mike op de basisschool zat, konden mensen het hem al horen zeggen. 'Ik wil leraar worden.'

Mike legde me uit dat hij zijn eerste leservaringen zowel spannend als fijn vond.

"Ik zei het al toen ik klein was, maar ik weet niet of ik toen echt geloofde dat ik het ook daadwerkelijk zou worden: leraar. Jaren later, toen ik bijlessen gaf via Studentdocent, veranderde dat. Toen wist ik dat ik er echt iets mee wilde gaan doen."

"De positieve reacties van de kinderen waren heel fijn. De interactie met de leerlingen was veel persoonlijker dan ik had verwacht. Ik vond het te gek. Het was ook wel eng hoor. Ik stond in een keer in het middelpunt van de aandacht."



**“Als beginnende leraar is het zo belangrijk dat er genoeg ruimte is voor persoonlijke begeleiding.”**

## BEGELEIDING OP SCHOOL

Voordat Mike zijn bevoegdheid haalde, werkte hij anderhalf jaar lang als onbevoegd leraar.

Ik vroeg Mike naar zijn ervaringen op zijn school, destijds.

“Ik moest in de tijd dat ik onbevoegd les gaf tegelijkertijd werken en studeren. Het was een drukke en lastige periode. De combinatie heeft ook goede kanten. Werk en studie vulden elkaar inhoudelijk goed aan.”

“Ik had een begeleider op mijn school die contact hield met mijn opleiding. Ik heb veel gehad aan die begeleiding. Er werd vanuit mijn school rekening gehouden met mijn situatie. De begeleiding werd serieus genomen. Als beginnende leraar is het zo belangrijk dat er genoeg ruimte is voor persoonlijke begeleiding.”

Mike vertelde over hoe die begeleiding meestal verliep.

“Elke maand was er een bijeenkomst van alle relatief nieuwe leraren op de school. Tijdens die bijeenkomsten was er aandacht voor onze ervaringen. Iedereen kon leren van de verhalen van de anderen. Er werd daarnaast geëvalueerd aan de hand van concrete observaties en er werden concrete verbeterpunten genoemd.”

## EVALUATIE OP DE LERARENOPLEIDING

Mike legde me uit dat hij deze ondersteuning op zijn school extra waardeert, omdat hij ook anders heeft meegemaakt.

“Tijdens mijn studie was het niet altijd goed voor elkaar. Tijdens het merendeel van de bijeenkomsten bleef de evaluatie oppervlakkig. Vaak waren de studenten en docenten heel voorzichtig met hun kritiek. Te voorzichtig. Als een student bijvoorbeeld een super goede proefles gaf, dan kreeg die student hele goede feedback, en dat is natuurlijk logisch. Als een student echter niet uit zijn woorden kwam of iets degelijks, dan werd meestal ook vooral positieve feedback gegeven. Verbeterpunten werden wat omslachtig geformuleerd. Het is goed bedoeld, maar uiteindelijk heb je daar niks aan als toekomstige leraar. Je moet uiteindelijk elke dag voor de klas staan, dan moet je ook weten wat je valkuilen zijn en wat je aan die valkuilen kan doen. Het is een gemiste kans.”

Tijdens zijn studie waren er ook mentorgesprekken. Over deze gesprekken is Mike erg tevreden.

“Ongeveer een keer per twee weken sprak ik een-op-een met mijn mentor af. We hadden dan een gesprek van 10 tot 20 minuten. Aan het contact met die mentor heb ik echt enorm veel gehad. Bij deze gesprekken leerde ik erg veel over mezelf en mijn lessen. Het contact met mijn mentor was echter een erg klein onderdeel van mijn studie, vergeleken met de onderdelen die tegenvielen.”

